

עפ"ת 11011/12/21 - בוסנה בינה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תיק חיצוני: 90518386504

עפ"ת 11011-12-21

עפ"ת 10999-12-21

עפ"ת 10978-12-21

בפני כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מערכת בוסנה בינה
נגד מדינת ישראל
משיבה
המערכת בידי עו"ד אוהד סלמי
המשיבה בידי ב"כ עו"ד יאנה מנסור

פסק דין

עניינם של שלושת הערעורים, שהדיון בהם אוחד - 3 בקשות להארכת מועד להישפט, שנדחו על ידי בית המשפט לתעבורה בפתח תקוה (כב' השופט פרי), הנוגעות להודעות תשלום קנס בגין עבירות מהירות שהתבצעו בכלי רכב המצויים בבעלות המערכת, ואשר נשלחו לכתובתה בקרית גת, בדואר רשום, במועדים שונים.

כל הקנסות על פי הודעות תשלום הקנס שולמו זמן קצר לאחר ביצוע העבירות במסגרת סד הזמנים המותר, ואולם המערכת טענה כי לא ביצעה את העבירות, ואלה בוצעו על ידי אחרים, בהם בני משפחה, העובדים בבית עסק להסעדה ושליחויות המצוי בבעלות המערכת, והיא אף לא היתה מודעת לתשלום הקנסות. עוד טענה כי לה עצמה יש רישיון נהיגה על רכב עם הילוך אוטומטי בלבד, ואילו כלי הרכב הנדונים הינם עם הילוך ידני.

וביתר פרוט;

א. הערעור בעפ"ת 10978-12-21 עניינו בהחלטה שהתקבלה בהמש 4023-10-21 ביום 10.11.21 לפיה נדחתה בקשה להארכת מועד להישפט מיום 11.10.21 בגין דוח מהירות מיום 31.12.20 (דוח מספר 90520266900 להלן - הדוח הראשון). המערכת טענה בתצהיר כי מעולם לא קיבלה את הודעת

הקנס לביתה או לכל כתובת אחרת, ובירור "מעמיק" העלה כי אחד מעובדיה, בינה אליעזר, הוא שנהג ברכב בעת ביצוע העבירה, וצורף תצהירו של אליעזר כי ביצע את העבירה במועד האמור. בתצהירה של המערערת מיום 6.10.21 נטען על ידה כי נודע לה על קיום ההרשעה לאחר שפנתה למשרד התחבורה לקבלת מידע על ניקוד שנזקף לחובתה. לבקשה צורף דף מידע לנהג - ניקוד, מיום 14.7.21 על זקיפת נקודות בגין דוח זה ודוחות נוספים, וכי המערערת מחויבת בביצוע קורסים לנהיגה נכונה.

בתגובת המשיבה בבית משפט קמא צוין, כי הוגשה בקשה למשטרת ישראל לביטול הדוח ביום 21.3.21 וביום 22.3.21 נדחתה הבקשה. בנוסף צוין, כי הקנס שולם ביום 22.4.21.

בית המשפט קמא קבע נוכח האמור, כי הבקשה שהוגשה לבית המשפט "אינה מדויקת, גם זו בלשון המעטה", וכי הבקשה שהוגשה למשטרת ישראל לביטול הדוח, מעלה כי המערערת ידעה על קיום הדוח, והקנס אף שולם לפני תום המועד האחרון לתשלום, בלא שהתשלום צוין בבקשה. בית משפט קמא אף קבע כי יש להטיל על המערערת הוצאות בסך של 1500 ₪ נוכח "הניסיון להטעיית בית המשפט", והורה על העברת ההחלטה לטיפול ראש יחידת התביעות.

בבקשת הערעור נטענו עובדות נוספות שלא עלו בפני בית משפט קמא, לפיהן המערערת רשומה כבעלת העסק אולם מי שמנהל אותו בפועל הם בעלה וילדיה. בנה של המערערת "צפה בהודעת תשלום הקנס שהופיעה באתר של משרד הרישוי" והגיש בקשה לביטול הדוח, ללא ידיעתה של המערערת, והודעת הקנס לא הגיעה לרשותה. גם הקנס שולם ללא ידיעתה. בנסיבות אלה, היה על בית המשפט לערוך בירור לגבי נסיבות התשלום, ואף הקביעה כי תצהירה של המערערת, אישה מבוגרת וישרת דרך, היה שקרי, הסב לה צער ומבוכה.

ב. הערעור בעפ"ת 10999-12-21 עניינו בהחלטה שהתקבלה בהמש 4008-10-21 ביום 7.11.21 לפיה נדחתה בקשה להארכת מועד להישפט מיום 11.10.21 בגין דוח מהירות מיום 6.11.20 (דוח מספר 90519786991 (להלן - הדוח השני)). בבקשתה טענה המבקשת כי לא ידעה על קיום הדוח עד קבלת המידע ממשרד התחבורה, וכי בירורה העלה כי הנהיגה ברכב בוצעה על ידי בינה אשנפי, שמסר בתצהירו כי הוא שביצע את עבירת המהירות.

בתגובת המשיבה צוין כי הקנס שולם ביום 29.11.20.

בהחלטה מיום 7.11.21 קבע בית משפט קמא כי יש לדחות את הבקשה נוכח תשלום הקנס זמן קצר לאחר מועד ביצוע העבירה, ולנוכח השיהוי הבלתי סביר בהגשת הבקשה, זמן רב לאחר שהיה ידוע על קיום הדוח. עוד צוין כי לא הובאו אסמכתאות לכך שהרכב היה בחזקת אחר בעת ביצוע העבירה.

בהודעת הערעור נטען כי הקנס שולם על ידי בנה של המערערת, ללא ידיעתה, ומבלי לערוך בירור מיהו הנהג, וכי "נראה שבנה של המערערת שילם את... הקנס שהופיע באתר של משרד הרישוי"; התצהיר שהוגש מהווה

אסמכתא מספיקה לגבי זהות מבצע העבירה, והיה על בית המשפט לזמן את המערערת ולשמוע גירסתה.

ג. הערעור בעפ"ת 11011-12-21 עניינו בהחלטה שהתקבלה בהמש 4038-10-21 ביום 7.11.20 לפיה נדחתה בקשת המערערת להארכת מועד להישפט מיום 11.10.21 בגין דוח מהירות מיום 20.6.20 (דוח מספר 9051838504 (להלן - הדוח השלישי)). בבקשה נטענו טענות

דומות לאלה שעלו בבקשות האחרות, וצוין כי ברור העלה כי בינה דניאל הוא שנהג ברכב בעת ביצוע העבירה, וצורף תצהיר בו אישר דניאל את הנאמר.

בתגובת המשיבה צוין כי הקנס בגין הודעת תשלום הקנס שולם ביום 14.7.20 באופן השולל טענה כי המערערת לא היתה מודעת לעבירה.

בית המשפט קמא קבע בהחלטתו כי מדובר בהרשעה חלוטה נוכח תשלום הקנס, וכי הבקשה הוגשה בשיהוי בלתי מוסבר, ולא הוצגה אסמכתא מספקת לכך שנהג אחר הוא שביצע את העבירה.

בהודעת הערעור חזר ב"כ המערער על טענתו כי המערערת לא היתה מודעת לקיום הדוח, ובנה הוא ששילם את הקנס לאחר ש"הקנס שהופיע באתר של משרד הרישוי", אליו נכנס כדי לבצע שירותים הקשורים בבית העסק, והיה על בית המשפט לשמוע את עדותה של המערערת באשר לנסיבות התשלום.

דין

טענתה של המערערת כי לא ידעה כלל על קיום הדוחות אינה יכולה להתקבל.

הדוחות נשלחו בדואר רשום לכתובתה של המערערת, ועל פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1984, מתגבשת חזקת מסירה לאחר משלוח הודעת הקנס בדואר רשום ובחלוף 15 ימים משליחתה, גם ללא חתימה על אישור המסירה "זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל". המערערת לא ניסתה כלל להסביר מדוע לא קיבלה את הודעות תשלום הקנס בדואר, בגין שלושה דוחות שונים, וממילא לא הצביעה על טעמים אובייקטיביים כלשהם הקשורים בסדרי חלוקת הדואר במקום מגוריה.

גם אצא מהנחה כי המערערת לא ראתה את הדוחות מיד לאחר משלוחם לכתובתה, לא ניתן לקבל את טענתה, כמי שהינה בעליו של עסק פעיל, שעל שמה רשומים מספר כלי רכב, כי הדוחות לא הגיעו לידיה "מסיבות שאינן תלויות בה", נוכח תשלומם זמן קצר לאחר קבלתם, ולנוכח בקשתה למשטרת ישראל לביטול הדוח הראשון. עוד אציין כי טענת המערערת כי לא ידעה מימינה ומשמאלה מה נעשה עם כלי הרכב, הינה לכל הפחות, בבחינת עצימת עינים השקולה במקרה זה לידיעה, שכן המערערת אינה טוענת כי לא הבינה את השלכות חיובה בקבלת הדוחות.

אוסף עוד בעניין זה, כי גם לשיטתה, ידעה המערערת על קיום הדוחות לפחות בחודש יולי 21 בעקבות הפקת דוח הניקוד של רשות הרישוי, ומשכך, הבקשות לביטול הדוחות בחודש אוקטובר 21, שלושה חדשים לאחר מכן, ולמעלה משנה מאז מועד העבירה בדוח השלישי וקרוב לשנה מאז מועד העבירות בדוחות האחרים, לא הוגשו "**מיד לאחר שהוסרה המניעה**" להגשתן במובנו של סעיף 230 ו-229(ה) לחוק סדר הדין הפלילי - תשמ"ב-1982.

גם הטענה כי ייגרם למערערת עיוות דין נוכח נהיגת הרכב בידי אחרים, אינה יכולה לסייע לה. צוין לא אחת, כי אין להלום קבלת בקשות להסבת דוחות תוך שיהיו בלתי סביר ביחס למועדי העבירות (רע"פ 9580/11 **יוסף נ' מדינת ישראל** (27.12.2011)), ומשהמערערת לא טרחה להגיש בקשות הסבה במועדן, אין היא יכולה לטעון כי ניתן לקבל בקשותיה על פי לוח זמנים המוכתב על ידה, באופן המנוגד לעקרון סופיות הדיון בסוג עבירות אלה, ולכך שהיא מוחזקת כמי שהודתה, הורשעה ונענשה נוכח תשלום הקנסות.

הערעורים נדחים לפיכך.

המזכירות תעביר פסק הדין לידי הצדדים.

ניתן היום, י"א אדר א' תשפ"ב, 12 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.